

యశస్వశ్చకం

మల్లది వెంకట కృష్ణమూర్తి

గంగరాజు కారోజు ఎదురయిన సమస్య కొత్తదేంకాదు. బాగా పాతదే. గంగరాజు అఫీసర్ ఆ అఫీసుకు బదిలీఅయి వచ్చినంత పాతదా సమస్య. ప్రతిసారి ఆ సమస్యకి ఏదో ఓ పరిష్కారం దొరుకుతూనే వుంది గంగరాజుకి. అంత పెద్ద సమస్య కాకపోయినా, ఒకోసారి అది కొండంత సమస్యగా అనిపిస్తూంటుంది గంగరాజుకి.

అడిగినప్పుడు, అడిగినంత తెలవుమంజూరు తెయ్యుడు గంగరాజు అఫీసర్. తను అఫీసర్ గా గుర్తింపబడాలంటే, తెలవు మంజూరు పేరు కుండా తను అఫీసరనే నిజాన్ని గుర్తు చేయాలనుకునే స్వభావం ఆయనది, బహుశ.

దగ్గరే ఉన్న అజంతా, ఎల్లోరాలని, నాలు గయిదు రోజులు బొంబాయిని చూడాలని సలసిద్దమయ్యాడు గంగరాజు. కేవలం ఆరు రోజులే కాబట్టి తెలవు దొరకకపోతుండా ననే ధీమాలో అన్ని ప్రయత్నాలు చేసేసాడు, రైల్వే టిక్కెట్ రిజర్వేషన్ తో సహా.

గంగరాజు తెలవ అడిగబోయే ముందురోజే మరొకతను తెలవడిగితే, రెండురోజులుకూడా

సేంక్షన్ చేయలేదా దుర్మార్గపు అఫీసర్. గంగరాజు గుండెల్లో రాయి పడ్డట్టయింది.

మామూలు పరిస్థితులలో తెలవు ఇవ్వడని గ్రహించాడు గంగరాజు. స్వంత పూరునుంచి దొంగ 'తెలవు తెలిగ్రాం' తెప్పించే వ్యవధి కూడా లేదు. తీవ్రంగా ఆలోచించాడు గంగరాజు.

మర్నాడు వుదయం నేరుగా తెలిగ్రాఫ్ అఫీస్ కి వెళ్ళి, అక్కడ పనిచేసే ఓ పాత పరిచయస్థుడి స్నేహితుడిని కాళ్ళా వేళ్ళా బ్రతిమాలి, తన పూరునుంచి తెలిగ్రాం వచ్చినట్లుగా ఇంటి చిరునామాకి, ఓ తెలి గ్రాం తయారు చేయించుకున్నాడు.

ఎర్ర కాగితంమీద అంటించిన తెల్ల కాగితపు పీలికలమీద, 'ఫాదర్ సీరియస్. స్టార్ట్ ఇమ్మిడియట్లీ' అన్న వార్తని, తన తెలవు అఫీకేషన్ కి జతచేసి పంపించాడు అఫీసర్ గదిలోకి.

తెలవు మంజూరయింది. ఆఫీసర్ ఏకళ సున్నాడో, 'గుడ్లెక్' అనికూడా వ్రాసాడు.

ఎగిరి గంతేసాడు గంగరాజు. వారంరోజులు ఇది అఫీస్ మొహం చూడక్కరలేదు.

గంగరాజు ముందు అనుకున్న విధంగా, అజంతా, ఎల్లోరా, బొంబాయి చూశాడు. తనతో తీసుకెళ్ళిన తెమెరాతో నాలుగురీళ్ళు ఫోటోలు తీశాడు, రీలుకి పన్నెండు ఫోటోలు వాళ్ళన.

బుక్రవారం నాడు బాంబేలో, దీపాలు పెట్టే వేళ, గేట్ వే అఫ్ ఇండియా దగ్గర, వర్షం పడుతూంటే తలదాచుకుని, లైట్లతో వెలిగిపోతున్న తాజ్ మహల్ హాటల్ ని చూస్తూంటే ఎవరో గంగరాజు భుజంమీద చేయివేసి తెలుగులో వలకరించారు.

అతన్ని చూడగానే గంగరాజు రారెత్తి పోయాడు. "ఎ వ్యూ డో చ్చారు? ఎవ్వ డెల్తారు?" అడిగాడతడు సవ్యతూ.

"మ...మ...రే..." గొణిగాడు.

స్వయానా తన అఫీసర్ బావమరిదా అప్రాచ్యుడు. బావకోసం ఆఫీస్ కి ఎన్నోసార్లు వచ్చి, గంగరాజుని చూసాడు. తనని ఇక్కడ చూసిన సంగతి ఆయనకి వూడేస్తే...?

అమధ్య ఒక సుప్రసిద్ధ విమర్శకులొకరు ఈ శతాబ్దంలో వెలువడిన గ్రంథాలలో ఏవి నిలవగలవో - తమ అభిప్రాయానుసారం వివరించారు. కొందరి రచనలు ఆ పట్టికలో చేరనందున ఆ రచయితలకు ఎక్కువ అసంతృప్తికూడా కలిగింది.

రచన బాగా ఉంటే పదిమంది మెచ్చుకుంటారు. శక్తి ఉన్న అభిమానులు సమ్మానాలు జరిపిస్తారు. పుస్తకం ఎలా ఉన్నా, అధికారుల పలుకుబడి, శ్రీమంతుల అభిమానం ఉన్నప్పుడు తాత్కాలికంగానైనా ముఖ్యతీతమునా అభినందనాలు, సమ్మానాలు లభించవచ్చును. వీటిలో ఏవి స్థిరంగా నిలవగలవని చెప్పలేము. పుస్తకాలకు చాలా ఎక్కువ ప్రతులను అచ్చువేసి, బహుళ ప్రచారం చేసినా, గ్రంథాన్ని భద్రంగా దాచిపెట్టినా-అవి కలకాలం నిలవగలవని చెప్పలేము. వ్రాత పుస్తకాలు కొలదిగా ఉండడంవల్ల, అచ్చు పుస్తకాలు అధికంగా ఉండడంవల్ల ముద్రిత గ్రంథాలు ప్రచారం పొంది, స్థిరంగా ఉంటాయని చెప్పలేము.

గ్రంథం చిరకాలం ఉండడానికి అమృతదడం

గాని, వ్రాత ప్రతిగా ఉండడంగాని, నలుగురి ప్రశంసలూ పొందడంగాని కారణంకానేకాదు.

అనాదులని చెప్పబడుతున్న నేదాలు ఇప్పటికీ నిలిచిఉన్నవి. ఇకమీదా నిలుస్తాయి. అధ్యయన, అధ్యాపనల మూలంగా వాటికి స్థిరత్వం సిద్ధించింది.

గురువు శిష్యునికి బోధిస్తే, ఆ శిష్యుడు తన శిష్యులకు బోధిస్తూ - పరంపరగా ఈ సంప్రదాయం సాగుచున్నందున అవి స్వరలోపం లేకుండా నిలిచి వున్నాయి. ఇట్లే మహామునుల సూత్రగ్రంథాలు, స్మృతులు, దర్శనాలూకూడా లిపినబంధం లేకుండానే

కొత్త సీరియల్
శ్రావణ సంధ్య
త్వరలో ప్రారంభం!

స్థిరంగా ఉన్నాయి అంటేకాక - వ్రాతరూపంలో ఉండిన కాళిదాసాది మహాకవుల కావ్యాలు, నాటకాలు, లక్షణగ్రంథాలు చివరికి నిఘంటువులు కంఠస్థం అయినప్పడే స్థిరత్వం పొందగలిగాయి.

పూర్వపు లిపులు ఇప్పుడు లేవు. కాలాన్ని బట్టి వాటిలో మార్పు వస్తూనే వుంటుంది. నన్నయనాటి తెలుగులిపికి, ఇప్పటి తెలుగు లిపికి ఎంతో వ్యత్యాసం ఉన్నది. లిపులు మారినా గ్రంథాలు మారవు. కారణం అవి పాత ప్రచనాలలో ఉండడమే! ప్రసిద్ధ గ్రంథాలను ఆయా ప్రాంతాలవారు ఆయా లిపులలో వ్రాసుకుని చదువుకుంటున్నారు.

గ్రంథం నాలుగు కాలాలపాటు నిలవడానికి అది పాఠ, ప్రచనాలలో వుండాలి. స్త్రీల పాటలు వ్రాతలోగాని, ముద్రణలోగాని లేకున్నా ప్రచారంపొంది పరంపరగా వస్తున్నవి. పాఠ ప్రచనాలలో ఉన్నవే స్థిరంగా ఉంటాయి. గ్రంథం పాఠ ప్రచనాలలో ఉండాలంటే అది కొందరి ఆమోదాన్ని పొందితే చాలదు. జన సామాన్యపు ఆదరాన్ని చూరగోవాలి.

బులుసు వేంకటరమణయ్య

గంగరాజు వర్షంలో తడుస్తూనే పరిగెత్తాడు శివాజీ విగ్రహంవైపు, తన ఆఫీసర్ బావమరిదికి వరయిన సమాధానం ఇవ్వకుండా.

సోమవారం పుడయం నాంపల్లి రైల్వే స్టేషన్లో దిగాక, గంగరాజుకి మళ్ళీ భయం మొదలయింది. ఆఫీసర్ నిర్దిష్టంగా వెళ్ళాడు. ఆఫీసర్ కి ఈసాటికి తను అడిగిన అబద్ధం తెల్పిపోయి వుంటుందా? ఆ బావమరిది ఆదివారం చేరుకునుంటే, తనకన్నా ఓరోజు ముందుగా?.....భయం క్రమంగా తగ్గింది. ఆఫీసర్ అడుగుపెట్టాక మళ్ళీ భయం

యా దృచ్చికం

మొదలయింది గంగరాజుకి. పోవుంటు తర్వాత ప్యూన్ వచ్చి చెప్పాడు, ఆఫీసర్ పిలుస్తున్నారని. గంగరాజు కాళ్ళు తడబడుతూంటే ఆఫీసర్ గదిలోకి అడుగుపెట్టాడు మేకపిల్లలా. ఆఫీసర్ పులిలా చూడలేదు. "బయావ్ సారీ మిస్టర్ గంగరాజు." అంటూ గంగరాజు చేతిలో వుంచాడు ఆఫీసర్ రెండు కాగితాలని. తెలిగ్రంలు ఆ రెండూ. రెండూ ఇంటి నుంచి వచ్చినవే, గంగరాజు స్వగ్రామం నుంచి.

"ఫాదర్ సీరియస్. స్టాక్ ఇమ్మిడియట్లీ." అన్న ఆ మొదటి తెలిగ్రం సరిగ్గా గంగరాజు తెలపుమీదపున్న మొదటిరోజు వచ్చింది, జారంగా బాద్ లో గంగరాజు వున్నప్పుడు.

"సారీ. ఫాదర్ ఎక్స్ పైర్డ్" అన్నది రెండవ తెలిగ్రం గంగరాజు స్వగ్రామం నుంచి, గంగరాజు తెలవమీదపున్న అయిదవ రోజు, శుక్రవారం చేరింది ఆఫీసర్ కి - బొంబాయిలో వున్నప్పుడు. తట్టుకోలేక, గంగరాజు ఆఫీసర్ ఎదురుగా వున్న కుర్చీలో కూలబడ్డాడు.

పత్రికారచయిత గుణబర్కలు. ఇవి పూర్తిగా ఉన్నవాడు భీమ మహాశివి. కనుకనే సంవత్సరానికి రెండు కావ్య కవితలు వివాహాలు చేస్తున్నాడు. మిత్రులు, ఎప్పుడయినా శ్రీ జె. బాపురెడ్డి ఈ బోమ్మూ స్వీకరించిన సెమ్మతిలో ఇదే వామోటి ప్రతిభక్తుల్యం, ఇక వచ్చి అన్నారు. కావ్య కల్పాణలకు ప్రభుత్వ విషయం లేదుగదా! బొమ్మూ కావ్యం రాశిదాసు మేఘ సందేశం లాగ ఉండిన డాక్టర్ గివాల్స్. అధ్యాత్మిక దృష్టి తోకితీసలాడుతున్నదని డాక్టర్ నాయని

హైదరాబాద్ నోట్ బుక్

(6వ పేజీ తరువాయి) వృష్ణకుమారి, ఇర్రం మంజీల్ లో వెలువడిన కావ్యంలో స్వర్ణ సుగంధాలున్నాయని శ్రీ దాశరథి, పువులికత ముప్పిరిగొప్పదని శ్రీ మాలా కొండయ్య, డాక్టర్ అరిపిరాల విశ్వం ప్రసంగించిన మీదట శ్రీ పాలగుమ్మి విశ్వనాథం, బొమ్మూలోని కొన్ని గేయాలును కమ్మగి పాడారు. శ్రీ దేవులపల్లి రామానుజరావు స్వీకృత వాక్యాలలో అలంభమైన సభి అయిన కృతజ్ఞతా వచనాలలోనే

సమాప్తమయింది. ఉపశ్రుతి: "విమిటంజీ, 'అంధ్ర ప్రదేశ్ అవతలింబి ఏదో విళ్లయినా, తిరుమలై దేవస్థానం, పెన్నారం సదివంటి మాటల ఉచ్చారణ మారలేదు?" అని అడిగాడు ఒక అధికార భాషాభిమారి. నేను సమాధానం చెప్పవలెనో వచ్చిన ఉన్న పెద్దమనిషి "అయ్యో, అది కాంపోసిట్ ఎర్రామరాష్ట్రం వాసన. పిల్ల చచ్చినా పులిటి పంపు చచ్చినే సామెత ఉందిగదా!" అన్నారు.